

García Jiménez de Cisneros

Notes tretes de Wikipedia

García Jiménez (o Ximénez) de Cisneros (nat a Cisneros província de Palència el 1455 o 1456 i mort a Santa Maria de Montserrat el 27 de novembre de 1510. És conegut com abat Cisneros. Fou un reformador benedictí, autor ascètic i prior (1493-1499) i abat (1499-1510) del monestir de Santa Maria de Montserrat. Era cosí germà del cardenal Francisco Jiménez de Cisneros. Cap l'any 1475 ingressà al monestir benedictí de San Benito el Real de Valladolid on va arribar a ser-ne sots prior. Fou un monjo que va tenir molta influència en la formació de la Congregació Benedictina de San Benito de Valladolid impulsora de la reforma de l'orde benedictina a les corones de Castella i Aragó.

L'any 1493 fou enviat al monestir de Santa Maria de Montserrat, monestir que havia estat incorporat a la Congregació de Valladolid. García de Cisneros primer fou prior del monestir de Santa Maria i poc temps després fou escollit abat (1499) fins la seva mort l'any 1510. L'esperit reformador de l'abat Cisneros quedà circumscrit al monestir de Santa Maria. Poc a poc aquest monestir començà a distanciar-se del monestir de Sant Benito de Valladolid a causa de les seves pretensions econòmiques i el seu control centralitzador dels monestirs que depenien de la seva congregació.

Les actuacions de García de Cisneros foren molt importants i beneficïoses pel monestir de Santa Maria de Montserrat. Durant el seu abadiat es reorganitzà materialment i espiritualment la comunitat i el monestir. Escriví constitucions per a les cinc seccions de la comunitat (monjos, ermitans, preveres seculars al servei del santuari, donats i escolans) i un cerimonial monàstic adaptat a les tradicions del santuari. Construï una nova biblioteca i muntà una impremta al monestir, que va regentar l'impressor alemany establert a Barcelona Joan Rosembach, on, entre altres obres litúrgiques i ascètiques, s'editaren el seus *Directorio de la horas canónicas* i *Exercitatorio de la vida spiritual* (1500). Obres que tingueren una gran influència en l'espiritualitat de la seva època. Ambdues obres van aparèixer anònimes i en doble versió castellana (foren uns dels primers llibres impresos en castellà a Catalunya) i llatina. El *Directorio* constitueix essencialment un mètode per a recitar amb profit l'ofici diví, encara que sense posar atenció al seu contingut literal, i està pres en gran part del *Rosetum exercitiorum spiritualium*, de Juan Mombaer.

Molt més important pel seu contingut i des del punt de vista de la història de l'espiritualitat és *l'Exercitatorio*. Es tracta d'una notable introducció a la vida espiritual i el primer manual d'oració metòdica escrit i publicat en llengua vulgar. L'abat Cisneros la va presentar com a una compilació anònima, però de fet és una antologia personal, concisa i pràctica, en la qual les diverses parts, extretes d'altres obres, es compenetren i fonen a la perfecció. Entre els autors utilitzats es distingeixen els franciscans (sobretot Sant Bonaventura i Francesc Eiximenis), els cartoixans (Hug de Balmey, Nicolau Kempf, Ludolf de Saxònia) i, molt especialment, els autors del cercle de la Devotio moderna (Gerard de Zutphen, J. Mombaer, Tomàs de Kempis) i Joan Gerson, principal autor místic del moment.

L'Exercitatorio va deixar profunda empremta en l'espiritualitat dels monjos montserratins i, en general, en tota la congregació de Valladolid. Traduït a les principals llengües europees (llatí, francès, anglès, italià, alemany i català) i reeditat una trentena de vegades (a més de divuit edicions d'un Compendio del *Exercitatorio* de mitjan segle XVI), influí considerablement en els autors posteriors, entre els quals Ignasi de Loiola, i contribuï a l'expansió de la *devotio moderna*.